

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 24. kolovoza 2005.

Razmišljanje o apostolskom hodočašću u Koeln

Draga braćo i sestre!

Kao što je uobičavao činiti Ijubljeni Ivan Pavao II. nakon svakoga apostolskog hodočašća, i ja bih danas htio, zajedno s vama, ponovno proći proteklim danima u Koelnu u prigodi Svjetskoga dana mladih. Boanska je Providnost htjela da moje prvo pastoralno putovanje izvan Italije za cilj ima upravo moju zemlju porijekla i da se dogodi u prigodi velikoga susreta mladih svijeta, o dvadesetoj obljetnici ustanovljenja Svjetskoga dana mladih, što ga je proročanskom intuicijom htio moj nezaboravni prethodnik. Ne prestajem zahvaljivati Bogu za dar toga hodočašća, što će ga čuvati u zahvalnoj uspomeni. Moja zahvalnost istodobno je upućena svim onima koji su zalaganjem i ljubavlju pripremili i organizirali svaku njegovu etapu: na prvome mjestu, koelnskome nadbiskupu kardinalu Joachimu Meisneru, predsjedniku Biskupske konferencije kardinalu Karlu Lehmannu, te njemačkim biskupima s kojima sam se susreo upravo na kraju moga pohoda. Htio bih, potom, ponovno zahvaliti vlastima, organizacijama i dragovoljcima koji su dali svoj doprinos. Zahvalan sam i osobama i zajednicama koje su ga na svim stranama svijeta podupirale molitvom, kao i bolesnima koji su rtvovali svoje patnje za duhovni uspjeh ovoga vanog događaja.

Zagrljaj u mislima s mladim sudionicima Svjetskoga dana mladih započeo je od trenutka moga dolaska u zračnu luku Koeln/Bonn i bio je sve bremenitiji osjećajima u prolazu Rajnom od mola Rodenkirchebruecke do Koelna u pratnji drugih pet brodova koji su predstavljali pet kontinenata. Dojmljivo je zatim bilo zaustavljanje uz pristanište Poller Rheinwiesen gdje su već očekivale tisuće i tisuće mladih s kojima sam imao prvi slubeni susret, prigodno nazvan "slavlje primanja" i koji je

za geslo imao riječi Mudraca "Gdje je taj novorođeni kralj idovski?" (Mt 2,2a). Upravo su Mudraci bili "vodići" za te mlade hodočasnike prema Kristu. Kako je samo znakovito što se sve to dogodilo dok idemo prema završetku Euharističke godine što ju je htio Ivan Pavao II.! "Dođosmo pokloniti mu se": tema Susreta sve je pozvala da u mislima slijede Mudrace te da zajedno s njime ostvare unutarnji put obraćenja Emanuelu, Bogu s nama da bi ga upoznali, susreli, klanjali mu se i - nakon susreta i klanjanja s njime - ponovno krenuli noseći u duhu njegovo svjetlo i njegovu radost.

U Koelnu su mladi u više navrata imali prigode produbiti te duhovne teme i od Duha Svetoga su se osjetili potaknuti da budu svjedoci Krista, koji je u Euharistiji obećao da će ostati stvarno prisutan među nama sve do svršetka svijeta. Ponovno mislim na razne trenutke koje sam u radosti podijelio s njima, osobito na bdjenju u subotu navečer i na završnome slavlju u nedjelju. Tim su se dojmljivim iskazivanjima vjera pridruili milijuni drugih mlađih iz svih kutova zemlje, zahvaljujući providnosnoj radiotelevizijskoj povezanosti. No, ovdje bih htio podsjetiti na jedan jedinstveni susret, susret s bogoslovima, mlađima koji su pozvani na radikalnije nasljedovanje Krista, Učitelja i Pastira. Htio sam da bude mjesta za posebni trenutak posvećen njima, također stoga da se istakne tipična dimenzija poziva Svjetskih dana mlađih. Nije mali broj svećeničkih i redovničkih zvanja koja su u ovih dvadeset godina nikla upravo u tijeku Svjetskoga dana mlađih, povlaštenih prigoda u kojima Duh Sveti daje osjetiti svoj poziv. U okruje Svjetskoga dana mlađih prepunoga nade vrlo se dobro uklapa ekumenski susret s predstavnicima ostalih Crkava i crkvenih zajednica. Uloga Njemačke u ekumenskome dijalogu vrlo je vana, kako zbog alosne prošlosti podjela tako i zbog vanoga udjela na putu pomirenja. Prieljkujem, osim toga, da dijalog kao uzajamna razmjena darova, pridonese rastu i sazrijevanju te uređene i skladne "simfonije" koja je katoličko jedinstvo.

U toj perspektivi Svjetski dani mlađih predstavljaju valjani ekumenski "laboratorij". I kako ne s emocijama ponovno proivjeti posjet sinagogi u Koelnu, gdje je sjedište najstarije njemačke idovske zajednice? S braćom idovima sjetio sam se Shoaha i 60. obljetnice oslobođenja nacističkih sabirnih logora. Ove je godine i 40. obljetnica saborske deklaracije *Nostra aetate*, kojom je započelo novo razdoblje dijaloga i duhovne solidarnosti između idova i kršćana, kao i poštivanja prema ostalim velikim vjerskim tradicijama. Među njima posebno mjesto zauzima islam, čiji sljedbenici štuju jedinoga Boga i rado se pozivaju na patrijarha Abrahama. Zbog toga sam htio susresti predstavnike nekih muslimanskih Zajednica, kojima sam očitovao nade i brige teškoga povijesnoga trenutka što ga proivljavamo, prielikujući da budu iskorijenjeni fanatizam i nasilje, te da se uvijek zajedno uzmognе surađivati u obrani dostojanstva ljudske osobe i štititi njezina temeljna prava.

Draga braćo i sestre, iz srca "stare" Europe, koja je u proteklome stoljeću doivjela uasne sukobe i neljudske reime, mladi su čovječanstvu našega vremena ponovno odaslali poruku nade koja ne razočarava, jer se temelji na Bojoj Riječi koja je postala tijelom u Isusu Kristu, umrlom i uskrslom za naše spasenje. U Koelnu su mladi susreli i klanjali se Emanuelu u otajstvu Euharistije i bolje su shvatili da je Crkva velika obitelj po kojoj Bog oblikuje prostor zajedništva i jedinstva između svih kontinenata, kultura i rasa, "velika zajednica hodočasnika" koje vodi Krist, sjajna zvijezda koja

osvjetljuje povijest. Isus je naš suputnik na putu u Euharistiji, i u Euharistiji - rekao sam u homiliji na završnome slavlju, koristeći dobro poznatu sliku iz fizike - donosi "nuklearnu fiziju" u najveće dubine bića. Samo ta unutarnja eksplozija dobra koje pobjeđuje zlo može pokrenuti druge preobrazbe potrebne za promjenu svijeta. Pomolimo se sada da bi mladi iz Koelna sa sobom nosili svjetlo Krista koji je istina i ljubav, te da ga posvuda šire. Tako ćemo moći svjedočiti proljeću nade u Njemačkoj, u Europi i u cijelome svijetu.